

МАРМАЛАДЕНИЯТ ДЖИДЗО ЯПОНСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

МАРМАЛАДЕНИЯТ

ДЖИДЗО^[0]

Живели някога баба и дядо. Веднъж бабата взела бяло брашно, прибавила мармалад, сръчно омесила питка, а дядото я сложил в огнището да се изпече. Минало време и дядото решил, че питката е вече опечена, взел машата, издърпал я към края на огнището и когато поискал да я одуха от пепелта, не щеш ли, питката се търкулнала и паднала в дупката на една мишка в ъгъла на стаята, където на пода нямало рогозка.

— Ох, какво стана! Ама че бея! Бабо, бързо ми дай брадвата! — извикал дядото и почнал да дълбае дупката на мишката. — Чакай, питке, чакай!

Но питката продължавала да се търкаля и дядото се спуснал да я догони. На едно място, където пътят завивал, той изгубил питката от погледа си.

— Ами сега!

Дядото се огледал и видял, че на кръстопътя стои Джидзо.

— Джидзо! Джидзо, не е ли минавала отгук една питка?

Но още докато питал, дядото погледнал Джидзо и видял около устата му мармалад. Джидзо обаче отговорил с най-невинен израз:

— Че мина — мина, но се търкулна надолу. Аз, дядо, ще ти дам един добър съвет. Качи се на коленете ми и погледни по-отвисоко.

— Как така ще се качвам на коленете на Джидзо? — възразил дядото.

— Хайде, хайде, качи се!

Дядото изчистил с ръце краката си и стъпил на коленете му.

— Хайде сега стъпи на ръцете ми!

— Не, не мога. Много е високо.

— Нищо, нищо.

И дядото стъпил на ръцете на Джидзо.

— Сега стъпи на раменете. Ха сега пък на главата. Така дядото стигнал до един висок таван. Тогава Джидзо казал:

— Качи се на тавана. Там има една сламена шапка, нали? Когато настъпи полунощ и тук се съберат дяволи, изпляскай с шапката като с криле и изкукуригай.

Вечерта от запад и изток, от юг и север се събрали дяволи — червени, сини, черни. Постлали рогозка, седнали в кръг около нея и започнали да играят на карти. Постепенно те се увлекли в играта — кой ще победи, кой ще изгуби, кой ще вземе парите, кой ще плаща. Когато настъпила полунощ, дядото размахал шапката като криле и извикал: „Кукуригу-у-у“.

— А-а, вече идва утрото — казали си дяволите, но продължили играта.

— Кукуригу-у-у! — извикал втори път дядото.

— Ей, втори петли пеят! — казали дяволите. Понечили да си тръгват, но после отново насядали около рогозката и продължили да играят. Тогава дядото пак извикал: „Кукуригу-у-у!“. Дяволите се уплашили, че пеят вече трети петли, оставили всичките пари и избягали.

— Дядо, слизай долу! — обадил се Джидзо. — Подарявам ти парите, затова вземи този чувал и ги сложи в него. Честно казано, аз изядох питката. Изглеждаше толкова вкусна! Само че ти не казвай никому. Затова ти давам тези пари.

Дядото се зарадвал много, взел парите и забързал към къщи. Там почнали да ги броят с бабата. Но съседката чула звъна на монетите и бързо дотичала.

— Добър ден. Ще ми дадете ли едно въгленче да си запаля огнището?

Като видяла купчината пари, тя възкликнала:

— Ай, как спечелихте тези пари?

Когато бабата и дядото ѝ разказали всичко, тя изтичала вкъщи, дори въгленчето забравила. „Този дядо е работлив, а моят само седи до огнището и се грее. Сега ще го изпратя да спечели и той пари“ — мислела си съседката. Тя взела набързо черно брашно, сложила развален мармалад, направила питка, опекла я така, че питката

почерняла, след това я натикала в една миша дупка, бутнала дядото и насила го накарала да тича подир питката. Понеже питката не се търкаляла, дядото я подритвал от време на време:

— Хайде, стига се опъва, я се търкаляй!

Така, с викове и ритници, закарал питката до Джидзо.

— Ей, Джидзо, не е ли минавала оттука една питка? — попитал дядото.

— Ами че тя е тука, ето я — отговорил Джидзо.

И дядото видял, че Джидзо не е изял питката. Тогава той, без да чака разрешение, стъпил с мръсни крака върху коленете на Джидзо и насила натикал питката в устата му. Джидзо направил кисела физиономия, но казал:

— Дядо, ти ме нахрани с питка. Качи се на ръцете ми.

Дядото, както си бил с мръсните крака, стъпил на ръцете на Джидзо и понеже Джидзо не казал: „Стъпи на раменете ми“ — сам се покатерил там.

— Ей сега ще се кача и на главата ти.

Макар че не чул „качвай се по-нагоре“, дядото стъпил с мръсни крака и на главата на Джидзо и стигнал до високия таван. Там видял сламената шапка и се зарадвал. „Парите ще бъдат мои!“ — казал си той.

Вечерта от север и от юг, от изток и от запад се събрали дяволи — черни, червени, всякакви, и започнали играта на карти. До полунощ имало още време, но дядото, забравил дори за сламената шапка, извикал с глас:

— Първи петли!

Дяволите се спогледали:

— Това пък какво е?

Зарадвал се дядото, че е измамил дяволите, променил си гласа и извикал още веднъж:

— Ей, чувате ли? Втори петли!

Тогава дяволите наскочали от местата си, настанала голяма бъркотия. Дядото, доволен, че е свършил добре работата си, извикал:

— Трети петли!

А дяволите си подвиквали:

— Чий е този глас?

— Идва откъм тавана.

— Тук мирише на човек!

— А-а, това трябва да е онзи дядо, дето ни взе парите.

— Трябва да го хванем!

— Хей-хей-хей, тук мирише на човек! Хей-хей-хей, тук мирише на старик!

Но сред дяволите имало и един по-глупав. Той стъпил в огнището, спънал се, политнал и се закачил с носа си за веригата над огъня. Дядото видял отгоре какво се случило, станало му много смешно и прихнал да се смее:

— Ха-ха-ха! Их, че глупав дявол! Да се видиш само колко си смешен.

— А-а, ти там ли си?

— Не го изпускате този дядо! Хванете го!

Дяволите бързо се покатерили на тавана, хванали дядото и хубаво го набили, после му съблекли кимоното и го пуснали да си върви.

Вървял дядото и плачел. Чула го бабата и си казала: „Аха, дядото се връща и пее. Сигурно е спечелил много пари!“. И без много да му мисли, хвърлила старото си скъсано кимоно в огъня.

Така и бабата, и дядото останали без дрехи.

И това е всичко.

[0] Джидзо — бог покровител на децата и пътниците, чието изображение се среща често край пътищата в Япония. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.